

коло експертів з різних напрямків організації PR, надаючи можливість кожному з державних інститутів в разі потреби користуватися їх послугами. Крім цього, Центральне управління інформації постачає всі державні PR-підрозділи інформацією з питань технічної реклами, а також займається підготовкою і випуском фільмів, фотоматеріалів і публікацій, проведенням виставок.

У США аналогічну роль в державному секторі виконує Інформаційне агентство (USIA), метою якого є, зокрема, поширення по всьому світу позитивної інформації про країну, американський народ, культуру і політичне життя. У його завдання входить також надання інформації президенту країни з питань зміни світової громадської думки.

Один із способів поліпшити вітчизняну комунікацію – це перейняти закордонний досвід у відповідності з українською ментальністю.

Під кінець, хотілося б підкреслити, що взаємодія влади і соціуму в Україні та в Харкові зокрема налагоджена непогано. Безумовно, є перспективи для розвитку і Європа тому яскравий приклад. Я сподіваюся, що злагоджена робота у сфері зв'язків з громадськістю сприятиме тому, що через пару років вже Британія і США будуть брати приклад з міста Харків.

Література:

1. Бельська Т. В. Інформаційне суспільство: становлення, розвиток, перспективи / Т. В. Бельська, О. І. Крюков // Актуальні проблеми державного управління : зб. наук. пр. – Х. : Вид-во ХарPI НАДУ “Магістр” , 2015. – № 1 (47). – С. 276-282.
2. Бельська Т. В. Глобалізація як фактор трансформації владно-суспільних відносин / Т. В. Бельська // Публічне управління: теорія та практика : зб. наук. пр. Асоціації докторів наук з державного управління. – Х. : Вид-во “ДокНаукаДержУпр”, 2013. – № 1(13) – С.72–78.
3. Масова комунікація [Електронний ресурс] // Матеріал з Вікіпедії. – Режим доступу : https://uk.wikipedia.org/wiki/Масова_комунікація

ПРОЕКТНИЙ ПІДХІД В СЕРВІСНО-ОРІЄНТОВАНІЙ ДЕРЖАВІ

Перепелиця В.І.

Науковий керівник – Дегтяр О.А., д-р держ. упр., доцент

Сучасний стан розвитку цивілізації можна характеризувати, як об'єднання в єдине ціле трьох її особливостей. Перша з них пов'язана з тим, що цивілізація перебуває в періоді дуже швидких змін, які відбуваються на тлі процесів глобалізації. Це призводить до появи глобальної турбулентності для всіх проектів. Друга особливість пов'язана з тим, що основним чинником виробництва стали знання. Третьою особливістю є те, що економіка розвинених країн стала сервісно-орієнтованою. Це підтверджується тим, що в економічній діяльності, пов'язаній з наданням послуг у США, Франції, Великобританії та ін.

здіяно понад 70 % працюючого населення. Водночас, частка валової доданої вартості завдяки надання послуг у цих країнах також перевищує 70 % -ний бар'єр. Зважаючи на викладене, усі проекти перебувають у сервісно-орієнтованому середовищі.

Ці тенденції у сфері проектного управління позначилися на появі сервісних моделей. Нерідко проекти, які реалізуються по схематичній моделі, які відповідають системній моделі, об'єднуються в циклічну комбінацію проектів, залучаючи сервісну модель. Успішність реалізації такого підходу визначається правильністю опису сервісного середовища проекту.

Цей термін починає застосовуватися у сфері інформаційних технологій, у якій сьогодні спостерігається найбільше число впроваджувальних, як технічних, так і організаційних інновацій. До теперішнього часу ще не склалося опробованих методів опису сервісного середовища проекту. Однак, зважаючи на аналіз сутності сервісних моделей у різних аспектах із різних позицій (області застосування, життєвого циклу) можна сформулювати деякі вимоги до опису сервісного середовища проекту.

Вимога яка стосується того, як представити сервіс. Його потрібно

Проектне управління є одним з ефективних інструментів розв'язання проблемних ситуацій у проектах коли із самого початку їх виникнення й аналізу можливих шляхів їх розв'язання розглядаються й аналізуються ключові категорії проекту: цілі; кінцеві продукти; суттєві параметри й характер впливу оточуючого середовища; необхідні ресурси; критерії позитивності результатів ефективності їх досягнення й оцінки; можливі механізми й інструменти діяльності й управління [1]. Основним завдання проектного управління є досягнення всіх цілей та виконання завдань проекту, одночасно виконуючи зобов'язання наперед визначених обмежень проекту. Типовими обмеженнями є межі та зміст проекту, час та бюджет. Другорядними завданням, але більш амбіційним, є оптимізація, розподілення та інтеграція завдань, необхідних для досягнення наперед визначених цілей.

Проектне управління на сьогодні є однією з найбільш актуальних та прогресивних управлінських технологій, що продовжує швидко розвиватись. Напрямів застосування проектного управління надзвичайно багато, і вони можуть охоплювати практично всі сфери людського життя, у тому числі й державне управління. Проте на сьогодні механізми проектного управління все ще не знайшли широкого застосування в державному управлінні.

Підсумовуючи зазначемо, проектне управління в державному управлінні є недостатнім. І це, безперечно, один із головних чинників,

що перешкоджає використанню та поширенню технологій проектного управління в країні. Оскільки, ключ до успіху в реалізації реформ полягає в інноваціях. Проектне управління є найзручнішим механізмом для впровадження інновацій в країні.

Література:

1. Паула Мартин. Управление проектами. К.: Изд-во: КПК «Системы», 2005. – 173 с.
2. Проектний аналіз. В.С. Рижигов, М.М. Яковенко, О.В. Латишева, Ю.В. Дегтярьова, А.Л. Щелокова, О.О. К.: Центр учбової літератури, 2007. – 384 с.
3. Тернер Дж. Р. Руководство по проектно-ориентированому управлению К.: Изд-во: Гребенников Бизнес Букс, 2007. – 552 с.
4. Шаров В.В. к. економ. наук «Кастомізація як напрям підвищення ефективності маркетингової діяльності підприємства». Режим доступу: <http://global-national.in.ua/archive/11-2016/116.pdf>.

ТЕХНОЛОГІЯ СТРАТЕГІЧНОГО ПЛАНУВАННЯ ТЕРИТОРІЇ

Працибуда М.В.

Науковий керівник – Бельська Т.В., д-р. держ. упр., доцент

Зараз в Україні проходить реформа місцевого самоврядування та територіальної організації влади в Україні або реформа децентралізації. Вона передбачає передачу більших повноважень і ресурсів на рівень територіальних громад. Важливою складовою та запорукою реалізації цієї реформи є формування спроможних громад, яке відбувається шляхом об'єднання територіальних громад. З метою ефективної організації своєї роботи органи місцевого самоврядування об'єднаних громад складають стратегічний план розвитку території. Одним з найважливіших завдань органів місцевого самоврядування є ретельне планування і впровадження стратегій, необхідних для залучення членів територіальної громади до розробки та прийняття управлінських рішень та інших; зростання рівня громадської культури громадян та самоорганізації населення, громадської активності, ефективного представлення інтересів населення в органах місцевого самоврядування та інші [2].

Стратегічний план складається з чітких довгострокових, середньострокових і короткострокових цілей, шляхом послідовного вирішення їх. До основних цілей належать:

- аналіз початкових умов для розвитку громади;
- розвиток інфраструктури;
- розвиток економічної основи даної території;
- соціальний розвиток території;
- моніторинг тенденцій змін цих та інших основних характеристик;